

A breve historia do Himno de Galicia

Solemne Himno de Galicia:

¿Que din os rumorosos
na costa verdecente,
ao raio transparente
do pracido luar?

¿Que din as altas copas
de escuro arume arpado
co seu ben compasado
monótono fungar?

Do teu verdor cinguido
e de benignos astros,
confín dos verdes castros
e valeroso chan,
non des a esquecemento
da inxuria o rudo encono;
desperta do teu sono
fogar de Breogán.

Os bos e xenerosos
a nosa voz entenden
e con arroubo atenden
o noso ronco son,
mais só os ñorantes
e féridos e duros,
imbéciles e escuros
non nos entenden, non.

Os tempos son chegados
dos bardos das edades
que as vosas vaguedades
cumprido fin terán;
pois, donde quer, xigante
a nosa voz pregoa
a rendezón da boa

NAZÓN DE BREOGÁN,

DE BREOGÁN.

NAZON DE BREOGÁN,

DE BREOGAN.

O himno de Galicia naceu no ano 1907 da man de D^o José Fontenla Leal, un himno que encargara a Curros Enríquez e a D^o José Castro <<Chane>> , pero que estes non puideran realizar por falta de tempo, polo que colleu a MARCHA

REGIONAL DE GALICIA do Sr. Veiga , unha marcha nada no ano 1890, que empregaría Leal para o seu <<Rexurdimento Nacional de Galicia>>

Eiquí está a partitura feita por Veiga:

HINO GALEGO

Poesía de Eduardo Pondal

Música de Pascual Veiga

Marchial.

1ª. Voz. Que dñ es ruma-ro... sas na cos-ta verde-cente, e rays traspá-ren... te do
2ª. Voz. Que dñ es ruma-ro... sas na cos-ta verde-cente, e rays traspá-ren... te do
3ª. Voz. Que dñ es ruma-ro... sas na cos-ta verde-cente, o rays traspá-ren... te do

gráci do lu... ar. que dñ as altas co... pas d'es-curgarú-me arpa... do co
gráci do lu... ar. que dñ as altas co... pas d'es-curgarú-me arpa... do co
gráci do lu... ar. que dñ as altas co... pas d'es-curgarú-me arpa... do co

seu ben compaa... do mo... ní-to-no lungar. Já teu verdar cin-gui-de e de be-ni... nos
seu ben compaa... do mo... ní-to-no lungar. Já teu verdar cin-gui-de e de be-ni... nos
seu ben compaa... do mo... ní-to-no lungar.

Dalce
as... tres, con--fín dos verdes cas... tres e va-le... ro-so chã. Non des-é-sque-ce--
as... tres, con--fín dos verdes cas... tres e va-le... ro-so chã. Non des-é-sque-ce--
con--fín dos verdes cas... tres e va-le... ro-so chã. Non des-é-sque-ce--

Dalce
men... to da inxuria o ruá enco... no, des-parta do teu so... no, fe--gar de Bre-o...
men... to da inxuria o ruá enco... no, des-parta do teu so... no, fe--gar de Bre-o...
men... to da inxurias Judgan-ce... no, des-parta do teu so... no, fe--gar de Bre-o...

gán. Fogar, Fo--gar de Bre-o-gán. Fogar, Fo--gar de Bre-o-gán.
gán. Fogar, Fo--gar de Bre-o-gán. Fogar, Fo--gar de Bre-o-gán.
gán. Do Bre-o-gán. Do Bre-o-gán.

Esta Partitura foi a tocada aquel día de 1907, e a que se convertería en Himno Galego.

No ano 1984 esta partitura converteríase no Himno de Galicia que terase que interpretar nos actos oficiais deste país, Galicia.

Para máis información, visiten http://www.xunta.es/galicia2003/gl/06_01.htm .